

ESPOON KUVATAIDEN KOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2022

Portfolio

Pekka Koivuniemi
Tuulten kuljettama
Digitaalinen taide 2
Nina Sarkima

Sisällysluettelo:

1. Taiteilijasta
2. Idea
3. Työskentelyvaihe
4. Lopputulos

Taiteilijasta

Olen Pekka Koivuniemi, 18-vuotias lukiolainen. Aloitin opinnot Espoon kuvataidekoulussa 5-vuotiaana; ensin perusopinnoissa Eeva-Liisa Seinälän ryhmässä, jonka jälkeen siirryin kahdeksi vuodeksi Työpaja-opintoihin Arkkitehtuuri-ryhmään.

Kahden vuoden opintojen jälkeen vaihdoin Digitaide-työpajaan, sekä osallistuin yhden vuoden ajan myös 2D Game Art -työpajaan. Olen aina pitänyt kaikenlaisesta rakentelusta ja mielestäni yksi vahvuuksistani on nimenomaan kolmiulotteinen hahmottaminen. Tästä huolimatta vaihdoin digitaaliseen taiteeseen, koska uskoin pystyväni toteuttamaan paremmin taidetta digitaalisin keinoin. Yksi harrastuksistani on videopelien pelaaminen ja minua inspiroi pelien erilaiset visuaaliset toteutukset digitaalisin keinoin.

Olen opiskellut neljän vuoden ajan Digitaide-työpajassa. Ryhmäni opettajana on toiminut Nina Sarkima. Digitaalisessa taiteessa minua eniten kiehtoo lukuisat työkalut ja tavat toteuttaa sekä muokata teoksia.

Muita harrastuksiani kuvataiteen lisäksi ovat kilpapurjehdus, tennis, salilla käynti ja videopelien pelaaminen.

Idea ja Tavoitteet

Miettiessäni ideoita lopputyötä varten minulla oli mielessä useita vaihtoehtoja, joihin halusin sisällyttää aikaisempien töideni piirteitä ja tyyliä. Yksi ideoista oli tehdä avaruusaiheinen työ, mutta hylkäsin sen, koska ajattelin työn jäävän liian yksipuoliseksi. Lopulta päädyin suunnittelemaan työn, joka sisältää elementtejä harrastuksistani ja on tunnelmaltaan fantasiamainen. Pystyin sisältämään tähän myös alkuperäisen avaruusteeman.

Työn tarkoitus ei ole olla realistinen kuva, vaan se sisältää myös surrealistisia elementtejä. Tärkeintä minulle työn toteutuksessa oli luoda seikkailullinen ja kiinnostava tunnelma.

Minulla ei ollut varsinaista tausta-aineistoa, vaan lähdin toteuttamaan teosta mielikuvituksen pohjalta. Aikaisemmista töistäni otin työhön elementtejä kuten: avaruus, yksityiskohtaiset maisemat, kulkuneuvot, purjehdus ja meri.

Sisällyttämällä yhteen työhön useita erilaisia elementtejä halusin johdattaa katsojan tutkimaan työtä tarkemmin ja miettimään sen mahdollista symboliikkaa.

Teoksen pääteemana on pohtia olosuhteiden ja ulkopuolisten tekijöiden sekä sattuman vaikutusta elämän kulkuun, ja toisaalta sitä, kuinka paljon elämän kulkuun on mahdollista omilla valinnoilla vaikuttaa. Oletko kiinni elämäsi ruorissa valitsemassa suuntaa, vai täysin tuulen vietävissä? Teema sopii hyvin nykyiseen elämäntilanteeseeni. Olen ensi vuoden abiturientti ja ylioppilaskirjoitusten jälkeen on vuorossa tärkeitä valintoja muun muassa ammatinvalinnan suhteen. Halusin kuvata elämän olevan ikään kuin suuri seikkailu täynnä kiinnostavia valintoja. Kaikki mahdollisuudet ovat vielä avoinna ja suunnan päättäminen tuntuu välillä vaikealta.

Kun aloin todella pohtimaan tarkemmin mahdollista symboliikkaa, löysin jälkeinpäin hyvin useita tasoja ja näkökulmia, joiden pohjalta teostani voi tarkastella.

Pohjimmaisena on filosofinen taso: mikä on elämän tarkoitus? Mikä tekee elämästä onnellisen? Tulisiko pyrkiä tutkimaan vielä tutkimatonta ja yrittää ratkaista aikakautemme ongelmia olemalla mukana kehittämässä jotakin koko ihmiskuntaa hyödyttävää keksintöä (taustalla siintävä avaruus sekä luola rannalla kuvaavat vielä tutkimatonta) vai tulisiko tyytyä puurtamaan suorittavassa työssä osana yhteiskunnan rattaita (lähteä kiipeämään vuorelle, joko puolimatkaan tai ihan huipulle asti), vaiko kenties vain keskittyä hedonistisesti ja elämyshakuisesti nauttimaan maksimaalisesti elämästä niin kauan, kuin sitä kestää (jäää rannalle pelaamaan ja uimaan delfiinien kanssa)? Vai olisiko elämän tarkoitus sittenkin auttaa muita (pelastaa hukkuva)?

Seuraavalla tasolla voi nähdä pohdintaa siitä, kuinka paljon ulkoiset tapahtumat vaikuttavat yksilön elämään. Tälläkin hetkellä elämme hyvin epävakaita aikoja: pandemia, sota ja sen vaikutus maailmantalouteen vaikuttavat väijäämättä monella tavalla minunkin elämään nyt ja tulevaisuudessa. Nähtäväksi jää, kuinka suuri niiden vaikutus on, ja mihin suuntaan tapahtumat kääntävät elämäni pyörää. Kuinka paljon on ylipäätään mahdollista omilla valinnoilla vaikuttaa elämänsä kulkuun? Voiko vastatuuleen purjehtia myrskyssä, ja onko se edes kannattavaa? Ja täytyy myös muistaa, että sattuma voi levittää eteesi sekä hyvää, että huonoa. Lopputulos ei ole aina havaittavissa heti, vaan joskus vasta aikojen kuluttua.

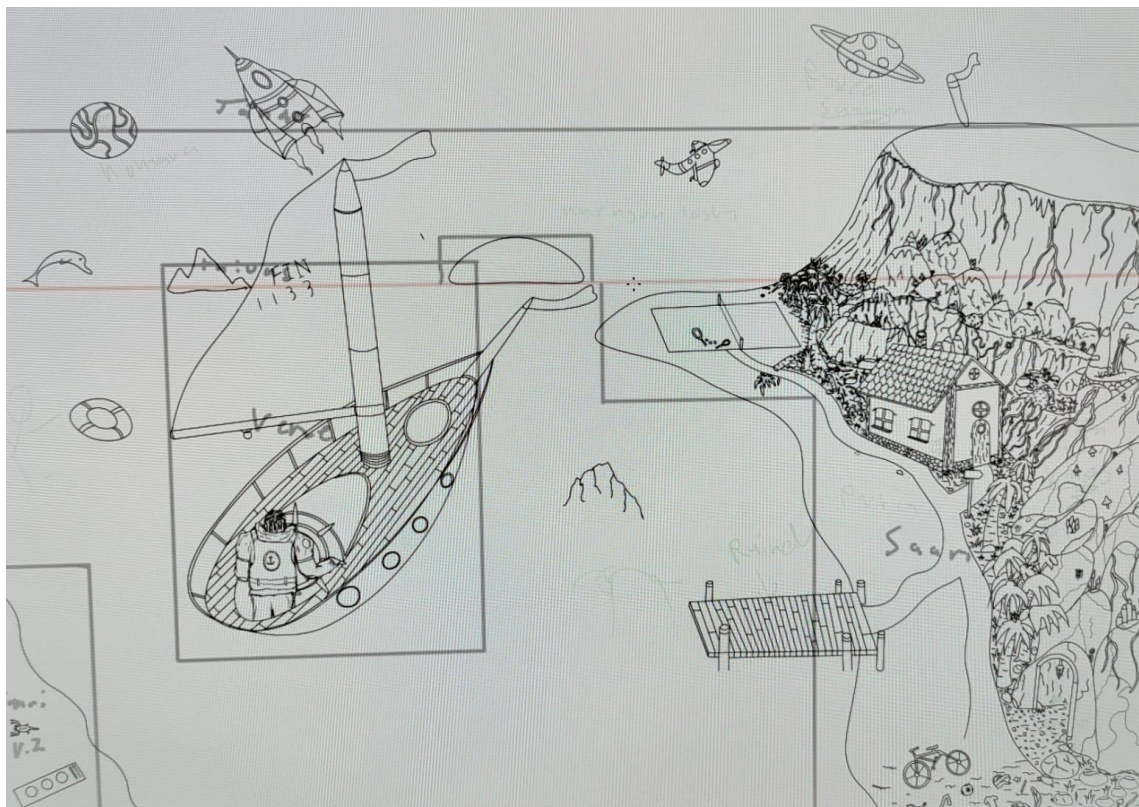
Pinnallisella tasolla teoksessa on kyse vain tunnelman luonnista, fantasiamaaisesta maailmasta, jota katsomalla pääsee hetkellisesti irti todellisuudesta, jonnekin missä arkiset murheet unohtuvat ja katsoja kokee olevansa osa suurta seikkailua.

Työskentely

Tein päätöksen aiheesta aika nopeasti ja helposti. Tämän jälkeen työskentely lähti heti sujuvasti käyntiin. Tein ensimmäiseksi alla olevan luonnoksen. Lähtiessäni piirtämään varsinaista työtä uppouduin työskentelyn imuun välillä niin, että huomasin vasta myöhemmin jotkut tekemäni virheet, muun muassa mittakaavan ja perspektiivin suhteen. Olin kuitenkin edennyt teoksen viimeistelyssä niin pitkälle, että niiden korjaaminen olisi vienyt liikaa aikaa. Toisaalta ajattelin, että ne sopivat hyvin teoksen hieman surrealistiseen luonteeseen ja lisäsin tarkoituksella samantyyppisiä virheitä muualle teokseen.

Nautin työskentelyprosessista ja oman teokseni maailmaan uppoutumisesta lähes joka työskentelykerralla. Toki välillä oli päiviä, jolloin työskentely ei sujunut yhtä hyvin, mutta se johtui enemmänkin omasta vireystilastani, kuin itse työskentelyvaiheesta. Minulle mieluisin työskentelyvaihe oli ideointi ja piirtäminen. Värien käyttö on mielestäni tylsempää, ja käytin siihen suhteessa vähemmän aikaa.

Ajankäytön suhteen minulla ei ollut ongelmia ja etenin itselleni asettaman aikataulun mukaisesti. Lopputyön suunnittelemisen ja toteuttamisen oli minusta kivaa, mutta vaikeinta ja tylsintä oli teoksen analysoiminen. Tämän vuoksi jätin kirjallisen osuuden toteuttamisen viimeiseksi. Kun pääsin siinäkin alkukynnyksen yli, alkoi ajatuksia kehittymään ja tekstiä syntymään. Vierastan taiteessa liiallista analysointia; minun mielestäni katsojan kokema henkilökohtainen tunne-elämys on tärkeintä. Yhtä henkilöä puhuttelee jokin teos, toista toinen. Lisäksi jokainen kokee teoksen omalla tavallaan, omasta kokemusmaailmastaan käsin katsottuna. Osa elämyksen taikaa katoaa ylianalysoimalla!

Teoksen nimeämiseen olisin halunnut käyttää enemmän aikaa. Olin unohtanut määröpäivän esittelytekstin palauttamiseen, joten jouduin tekemään päätöksen nimestä aika hätiköidysti. "Tuulten kuljettama" antaa ymmärtää, ettei yksilö ole itse elämänsä ohjaksissa. Kuitenkin sillä on mielestäni merkitystä, mihin suuntaan päättää purtensa ohjata. Jälkeenpäin mietin jonkin verran myös muita nimivaihtoehtoja, mm. "Elämän oalokossa" "Elämä on suuri seikkailu".

Lopputulos

Olen pääosin tyytyväinen lopputyöni lopputulokseen. Jos voisin tehdä jotain toisin, olisin alkuvaiheessa huomioinut mittakaavan ja perspektiivin huolellisemmin. Minulle teoksessa, ja taiteessa yleensäkin, tärkeintä on oikean tunnelman välittäminen, ja lopputyössäni onnistuin siinä mielestäni hyvin. Lopputyötä tehdessäni opin käyttämään työvälineitä aikaisempaa tehokkaammin ja siistimmin sekä kiinnittämään enemmän huomiota huolelliseen valmisteluun ja viimeistelyyn.

Haluan vielä lopuksi kiittää kaikkia opettajia, jotka ovat opettaneet minua vuosien varrella Espoon Kuvataidekoulussa; erityisesti nykyistä opettajaani Nina Sarkimaa hyvästä ja kannustavasta opetuksesta, sekä perusopintojen opettajaa Eeva-Liisa Seinälää, joka opetti minua seitsemän vuoden ajan.

